

Szegedi rendező filmje a Duna Televízióban

Hol vagyon a földnek közepe?

A Duna Televízió csatornáján vetítik nyolc héten át a szegedi származású Vida Mihály filmsorozatát, *Hol vagyon a földnek közepe?* címmel. Az erdélyi Csernátoni Múzeumba az intézmény alapítója és igazgatója, Haszmann Pál kalauzolja a nézőket.

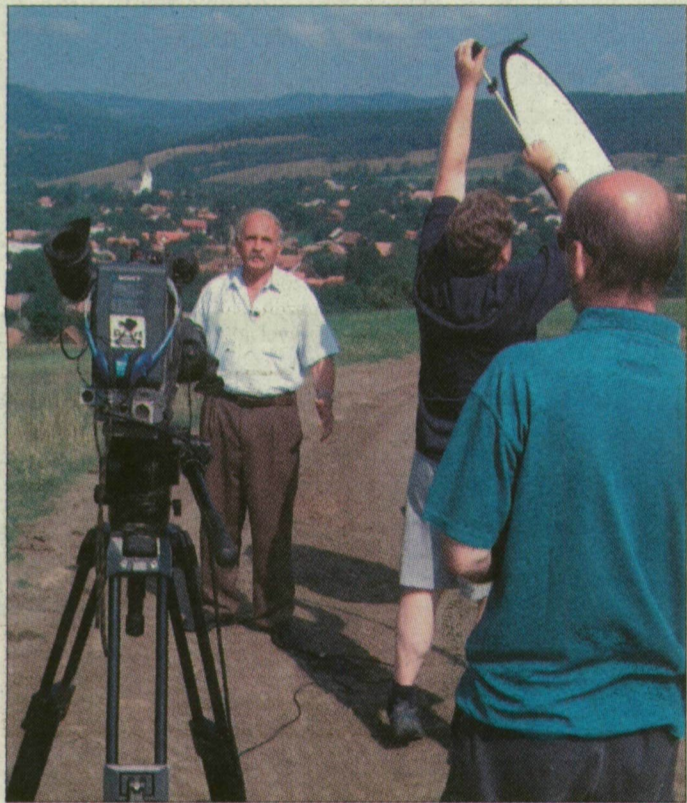
Öt esztendővel ezelőtt járt először az erdélyi Csernátonban a szegedi származású filmes, *Vida Mihály*. Az egykori Magyarország legkeletibb megyéjében, Háromszéken található a 11 kilométer hosszú Csernáton nevű település, ahol a hetvenes években avatták a múzeumot. Ennek alapítása az ott tanítóskodó, és ma a múzeumot igazgató *Haszmann Pálnak* köszönhető. Az udvarházakat, az azt körülölelő parkot és a benne működő múzeum ritka gyűjteményét mutatja be *Vida Mihály* filmje, *Hol vagyon a földnek közepe?* címmel. A nyolcrészes néprajzi-helytörténeti filmsorozatból megismerhetők a kopjafák ikonográfiája, azok értelmezése, a múzeum ritka barokk oromfalas, empire és klasszicista épületei, a székel furmányossággal korból kovácsolt gőzgép és cséplőgép

is. A film bemutatja a tájegységként változó színű tulipántosláda-gyűjteményt, az Erdélyben készült hengeres öntöttvas kályhákat, harangokat és ágyúkat. Számos hírességet adott a világnak Háromszék: az 1848-as forradalom és szabadságharc idején Gábor Áron a közeli Kézdivásárhelyen öntötte az ágyúkat a környező falvakból „besorozott” harangokból, s a közeli Laborfalváról származik Jókai Mór első felesége, Róza.

A film mesélője, a múzeum tárgyi emlékeit összegyűjtő Haszmann Pál a rendkívüli gyűjteményt a román államnak ajándékozta azzal a kikötéssel, hogy a leltárba vett mintegy 50 ezer lajstromozott tárgy Csernátonban maradjon, s azt minden időben családja tagjai felügyelik és gondozzák.

A *Hol vagyon a földnek közepe?* című filmsorozatot *Vida Mihály* rendezte, a producere és vágója *Varga Géza*, operatőre *Somos László*. A nyolcrészes sorozat következő, *Faragott gerendák és malmok* című epizódját június 27-én, kedden délelőtt 8 óra 25 perctől vetítik a Duna Televízió csatornáján.

NYEMCSOK ÉVA

Munkában Vida Mihály stábjá

Fotó: DM/DV

Az apróhirdetéseket megteveszthetik a diákokat

Futnak a nyári munka után

A szegedi Boci tejivóban is elkél a dolgos diákkéz

Fotó: Schmidt Andrea

A szórólapon divatos ruhát, a mosogatóvízben a Balatont látják azok a diákok, akik nyári munkát vállaltak. Van, aki már dolgozik, akad, aki csak egy telefonhívásra vár. Találkoztunk elkeseredett munkakeresőkkel is.

A Kárász utcán járkál fel-alá *Videréna Imre*, miközben szórólaponkat osztogat a járőkelőknek. – Egy pizzériát népszerűsíték. Napi négy órában dolgozom, akkor csinálom, amikor kedvem van hozzá – mondja a másodéves programtervező matematikus egyetemista. Ismerőse a főnök, ezért is dolgozhat kötetlenebb munkaidőben.

– Több diákszervezethez is regisztráltam magam. Az egyikőtől két hete szóltak vissza, hogy a pláza büféjében megüresedett egy hely – mondja *Imre*, aki a munka frontján így egyszerre több vasat tart a tűzben. – Ez az első dolgom nyaram. Mivel halasztottam, nem akartam, hogy anyukámék megszóljanak téltlenségem miatt – meséli. Nyaralást mégis szülei állják: családjával Angliába, haverjaival Hajdúszoboszlóra utazik. – Mivel elvégeztem egy modelltanfolyamot is, a keresett pénzt ruhákra költöm majd – mondja.

– Telhetetlen vagyok és mindig költeni akarok – foglalta össze a 16 éves *Nagy Brigitta*, miért vállal nyári munkát. Egy balatoni nyaralást tervez és a költőpénzt minden-

képpen saját keresetéből szeretné előteremteni. – Csak most cseppentem bele a diákmunka világába, mivel tavaly még nem töltöttem be a 16. életévemet. Idén már szórólaponkat egy kicsit, de ebben a melegben nem bírom csinálni – meséli. A lány csak leendő főnöke telefonhívására vár, mikor kezdhet. – Egy tejivóban mosogatok majd, ami nem a munkám csúcsa, de valahol el kell kezdeni. Két hónapig szeretném csinálni napi nyolc órában. Ebből nemcsak nyaralásra, de divatos ruhák vásárlására is telne – árulja el.

„Ha már diákmunkát is ennyire nehéz találni, mi lesz velünk fél év múlva, amikor befejezzük az iskolát?”

Kakuzsi Kitti, Magyar Csilla

Kakuzsi Kitti és Magyar Csilla a Honvéd tér egyik padján üldögélt. A 21 éves lányok mellett állásajánlatokat hirdető újság hevert. – Három hete keresünk munkát. Minden hétfő reggelünk az állásajánlatok átböngészésével kezdődik, de eddig semmit nem találtunk – meséli *Csilla*. – Több állás-

interjúra is elmentünk, de az egész egy nagy humbug – veszi át a szót *Kitti*. A lányok megőrültek, amikor marketingmunkára kerestek jelentkezőket, de kiderült: hálózatiépítéssel kellene foglalkozniuk. – Ez ügynöki munka lett volna, ráadásul egyből nyolcezer forintot akartak fizettetni velünk egy laptopért, aminek a teljes árát később levonták volna a fizetésünkéből. Utána egy szerződés megírását ajánló cég interjújára mentünk el. Szerződésírást helyett biolámpákat akartak velünk forgalmaztatni, ráadásul a vállalkozói igazolványunkat is ki kellett volna váltanunk – beszéltek eddigi negatív tapasztalataikról.

Hogy nyaralásra gyűjtenek-e? Egyszerre ingatják fejüket. – A mindennapi megélhetés miatt szeretnénk dolgozni – mondják. Édesapjukat mindketten elvesztették, így nyaralásról nem is álmodhatnak. Nyári munkáról annál inkább. – Egy adatrögzítői vagy irodai munka lenne az igazi, de ilyet sem az apróban, és már előre félnek a jövőtől. – Ha már diákmunkát is ennyire nehéz találni, mi lesz velünk fél év múlva, amikor befejezzük az iskolát? Az árvasági ellátásunk is megszűnik, tényleg nem tudjuk, miről élünk majd.

K. G. G.

Csarnok avatásával jubiláltak

MUNKATÁRSUNKTÓL

A Hoc-Plastic Kft. azzal ünnepelte tizedik születésnapját, hogy új csarnokot avatott Mórahalmon. Volt mit ünnepelnie az ipari és háztartási célú csomagolóeszközök gyártására szakosodott cégnek, hiszen öt év alatt harmincszorosára növelték gyártókapacitásukat. Talán még a helybeliek közül sem tudja mindenki, hogy mennyiféle reklámtáska, tasak, zsák, szemeteszsák, zsugor- és sztreccsfólia származik a mórahalmi telephelyről.

A folyamatos technikai fejlesztés eredményeként Magyarország elsőként és egyedülként állították üzembe az új, behúzható szájú szemeteszsákot gyártó gépsorukat. A vállalkozás a környezetet védelme érdekében zárt technológiai rendszerben működik. A keletkezett műanyag hulladékot maradéktalanul újrahasznosítják.

Rendeléseiket saját kamionparkkal teljesítik mind bel-, mind külföldön.

Szalonnázó juhász és delfinpár a csipketerítőn

Újra divat a porcelán és a giccses nipp

Szép Istvánnak minden darabhoz fűződik valamilyen emléke

Fotó: Schmidt Andrea

Szép Istvánné imádja a porcelánnippeket. A 76 éves szegedi asszony otthonát számtalan díszfigura ékesíti, melytől semmi pénzért nem válna meg. Az antikvitásokban kelendők a porcelánok.

– Az első porcelánfigurákat már asszonykoromban vásároltam. Két barátnőmmel különféle alkalmakra összedobtuk a pénzt, hogy ilyen díszfigurákkal lephessük meg egymást – mutatta be *Szép Istvánné Pannika* otthona díszeit. Később lányai ajándékozták meg, de már csak a szekrény tetejére fértek el a porcelánfigurák. Kicsi lett a vitrin, kevésnek bizonyult a keményített csipketerítő. A nyugdíjas asszonyt minden darabhoz emlék köti, a világ minden kincséért sem válna meg egyikőtől sem.

Pannika felidéli a hatvanas évek elejéről: a Stühmer melletti porcelánüzlet kirakatában heteken keresztül nézegette hazafelé a szalonnázó juhász figuráját. Óriási összegbe, négyszáz forintba került akkoriban. Nagy öröme a családja megvette neki, most kiemelt helyen szalonnázik a juhász. A 76 éves asszony büszke a meztelen lányalakokra, szereti a tekerőgőz delfinét, a

kutyát, a macit, az őzikét, a salátaleves nyuszt és az ágaskodó lófigurát. Mégis talán a herendi kutya a kedvence. Hogy porfogókat tart? Az asszony szerint szó sincs róla. Félévente elég megfürösztönie a díszes társaságot.

Körbenéztünk a szegedi antikvitásokban, hogyan fogy a nipp. A Kárász utcán kimerült a készlet. Viszik a porcelánt, mint a cukrot. *Boros Zsuzsanna*, az üzlet munkatársa úgy látja, a magyar vásárlók mellett az olasz turisták is szívesen adnak pénzt a szobrocskákért. Kelendő bármilyen legyen az szürített kispasztika, kézzel festett miniatűr szobor vagy giccses nipp. A Deák Ferenc utcában nemrég nyílt régiségboltban bőséges a kínálat. *Kalapács Gabriella* néhány száz forintért tömeggyártott virágot és nyúlfigurát mutat. Kétezer forintért kapható hollóházi kutya, és ennél csak kicsit drágább a herendi és a meissen.

DOMBAI TÜNDE